

Αριθμός

2172/18

ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Συγκροτήθηκε από την Ειρηνοδίκη Σταυρούλα Κουτροβίδα, την οποία όρισε η Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Ειρηνοδικείου Αθηνών και την Γραμματέα Δήμητρα Γεωργίου

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 8 Δεκεμβρίου 2017 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΟΥ ΕΝΑΓΟΝΤΟΣ:

του , , κατοίκου

Αττικής (Α.Φ.Μ.), ο οποίος παραστάθηκε μετά του πληρεξουσίου δικηγόρου του Ιωάννη Βαονάκη

ΤΗΣ ΕΝΑΓΟΜΕΝΗΣ: Ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία "

Α.Ε.", που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νομίμως, η οποία παραστάθηκε διά της πληρεξουσίας δικηγόρου της . . .

Ο ενάγων με την από 05-03-2015 (αριθ.πράξ.καταθ. /18-03-2015) αγωγή του, τακτικής διαδικασίας, η συζήτηση της οποίας προσδιορίστηκε αρχικά για τη δικάσιμο της 01-03-2016 και κατόπιν αναβολής για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, ζητά όσα περιέχονται σε αυτή για τους λόγους που επικαλείται.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, μετά την εκφώνησή της από τη σειρά του οικείου πινακίου, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτοί.

Μελέτησε τη Δικογραφία

Σκέφτηκε κατά το Νόμο

Με την κρινόμενη αγωγή ο ενάγων ζητά να υποχρεωθεί η εναγόμενη να του καταβάλει νομιμότοκα το ποσό των 8.187,47 Ευρώ, το οποίο συνιστά προκαταβολή της εφάπαξ αποζημίωσής του λόγω απόλυσης κατά τον Ν 2112/1920 (8.007,47 Ευρώ) και προκαταβολή έναντι αποδοχών Ιουνίου 2013 (180 Ευρώ) και το οποίο η εναγόμενη παρακράτησε συμψηφίζοντάς το με απαίτησή της κατ' αυτού μη νόμιμα και κατά παράβαση της εκδοθείσας από το παρόν Δικαστήριο από 14-11-2012 προσωρινής διαταγής όπως το περιεχόμενο αυτής αναφέρεται στην αγωγή, προκαλώντας του ισόποση περιουσιακή ζημία. Επίσης, ζητά να κηρυχθεί η απόφαση που θα εκδοθεί προσωρινά εκτελεστή και να καταδικασθεί η εναγόμενη στην καταβολή της δικαστικής του δαπάνης. Επικουρικά, για την περίπτωση που η

κύρια βάση της αγωγής επί της αδικοπρακτικής ευθύνης της εναγομένης δεν γίνει δεκτή, ζητά να γίνει δεκτό ότι η ανωτέρω συμπεριφορά της εναγομένης συνιστά καταχρηστική άσκηση δικαιώματος κατ' άρθρο 281 ΑΚ ως αντικείμενη στις αρχές της καλής πίστης, των χρηστών ηθών και του κοινωνικού ή οικονομικού σκοπού του δικαιώματος.

Η αγωγή παραδεκτά εισάγεται προς συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου αυτού το οποίο είναι καθ' ύλην (άρθ. 14 παρ.1α ΚΠολΔ όπως αντικαταστάθηκε από το άρθ. 2 παρ.1α Ν 3994/2011 και ισχύει μετά το άρθ. 6 παρ. 1 Ν 4055/2012) και κατά τόπον (άρθ. 25 παρ. 2, 35 ΚΠολΔ) αρμόδιο, γιά να εκδικασθεί κατά την προσήκουσα τακτική διαδικασία και είναι επαρκώς ορισμένη και νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 914 επ., 297, 298 ΑΚ, 907, 908 παρ.1δ' και 176 ΚΠολΔ κατά την κύρια βάση της και 281 ΑΚ, 907, 908 και 176 κατά την επικουρική της βάση. Πρέπει ακολούθως να ερευνηθεί περαιτέρω και ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα, δεδομένου ότι έχουν καταβληθεί τα νόμιμα τέλη συζήτησης και το απαιτούμενο τέλος δικαστικού ενσήμου με τα ανάλογα υπέρ τρίτων ποσοστά (βλ.υπ' αριθ. 178191675958 0206 0088 ηλεκτρονικό παράβολο με την ενσωματωμένη σε αυτό βεβαίωση πληρωμής του).

Η εναγόμενη, με δήλωση της πληρεξουσίας δικηγόρου της που καταχωρήθηκε στα ταυτάρια με την παρούσα πρακτικά συνεδρίασης και με τις έγγραφες προτάσεις της αρνήθηκε την νομική και ουσιαστική βασιμότητα της αγωγής και προέβαλε ένσταση συντρέχοντος πταίσματος του ενάγοντος το οποίο συνέβαλε στην παραγωγή του επιζήμιου γι' αυτόν αποτελέσματος κατά ποσοστό 90%, απαιτούμενη να περιοριστεί η οικη της ευθυνη στο υπολοιπο ποσοστο. Η συγκεκριμένη ένσταση είναι νόμιμη κατ' άρθρο 300 ΑΚ και πρέπει να ερευνηθεί και κατ' ουσίαν.

Από τις καταθέσεις των μαρτύρων αποδείξεως και ανταποδείξεως που εξετάσθηκαν ένορκα στο ακροατήριο του Δικαστηρίου και από τα έγγραφα που οι διάδικοι προσκομίζουν με επίκληση, αποδεικνύονται τα εξής: Ο ενάγων, υπάλληλος επί σειρά ετών του Οργανισμού Τηλεπικοινωνιών Ελλάδος (Ο.Τ.Ε.), υπέβαλε, ως φυσικό πρόσωπο, ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου την από 27-09-2012 αίτησή του γιά υπαγωγή στις διατάξεις του Ν 3869/2010 προκειμένου να ρυθμιστούν ληξιπρόθεσμες οφειλές του προς τρίτους, μεταξύ των οποίων και οφειλή του προς την εναγόμενη απορρέουσα από απαίτηση της τελευταίας δυνάμει της

Συμβάσεως Δημιουργίας Χρεωστικού Υπολοίπου (υπερανάληψη overdraft) μέχρι του ορίου των 10.000 Ευρώ, από τον υπ' αριθ. λογαριασμό που τηρούσε ο ενάγων από τις στην εναγόμενη μέσω του οποίου κινείτο η μισθοδοσία του. Με την εν λόγω σύμβαση είχε συμφωνηθεί ότι η εναγόμενη θα προβαίνει στην πληρωμή εντολών ή επιταγών έκδοσης του πιστούχου ενάγοντος επί του λογαριασμού του, έστω και αν κατά τον χρόνο εμφάνισής τους δεν υπάρχει ανάλογο πιστωτικό υπόλοιπο μέχρι όμως τη δημιουργία χρεωστικού υπολοίπου 10.000 Ευρώ κατ' ανώτατο όριο. Η συζήτηση της ανωτέρω αιτήσεως του ενάγοντος γιά την υπαγωγή του στον Ν 3869/2010, την οποία κοινοποίησε στην εναγόμενη στις 23-10-2012 (βλ. προσαγόμενη υπ' αριθ. 9389Δ' /23-10-2012 έκθεση επιδόσεως του Δικαστικού Επιμελητή του Πρωτοδικείου Αθηνών Ηλία Χ. Ζαχάκου), προσδιορίστηκε γιά τη δικάσιμο της 02-02-2016, η δε συζήτηση της προσωρινής διαταγής, την έκδοση της οποίας είχε αιτηθεί ο ενάγων με την ίδια αίτηση, ορίσθηκε γιά τις 14-11-2012. Επί της εν λόγω αιτήσεως του γιά την έκδοση προσωρινής διαταγής, εκδόθηκε η από 14-11-2012 διαταγή της

Ειρηνοδίκη Αθηνών η οποία δέχτηκε το σχετικό αίτημα του ενάγοντος – αιτούντος, υποχρεώνοντας τον τελευταίο να καταβάλει συμμέτρως στο σύνολο των πιστωτών του το ποσό των 100 Ευρώ με εξαίρεση τις αυτόματες παρακρατήσεις από τη μισθοδοσία του της μηνιαίας δόσης του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων εκ ποσού 229,60 Ευρώ καθώς και ποσού τόκων 600 Ευρώ εξαμηνιαίως καταβλητέο στην εναγόμενη βάσει της απαίτησής της από τη Σύμβαση Χορήγησης Δικαιώματος Υπερανάληψης, με αυτόματη παρακράτηση από τον λογαριασμό μισθοδοσίας του. Επιπρόσθετα, η προαναφερθείσα προσωρινή διαταγή έκανε δεκτό το αίτημα του ενάγοντος (αιτούντος) περί αναστολής κάθε προληπτικού ή καταδιωκτικού μέτρου κατ' αυτού των πιστωτών του (συνεπώς και της εναγομένης), συμπεριλαμβανομένης και της λήψης μη εκκρεμών μέτρων αναγκαστικής εκτέλεσης, όπως και της λήψης οποιουδήποτε ασφαλιστικού μέτρου ενώ παράλληλα απαγόρευσε την πραγματική και νομική μεταβολή της περιουσίας του μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης επί της υποβληθείσας αιτήσεώς του (βλ. διάταξη προσωρινής διαταγής σημειωθείσας επί της προσκομιζόμενης με επίκληση από 27-09-2012 αιτήσεως). Ο ενάγων κοινοποίησε την πίο πάνω προσωρινή διαταγή στην εναγόμενη στις 18-01-2013, πλην όμως αυτή, λόγω του ότι ο ανωτέρω λογαριασμός του παρουσίαζε στις 23-01-2013 χρεωστικό υπόλοιπο 10.400 Ευρώ, συμψήφισε με την εν λόγω απαίτησή της κατ' αυτού, στις 24-01-2013, ποσό 8.007,47 Ευρώ το οποίο κατατέθηκε στο λογαριασμό του ενάγοντος από τον εργοδότη του ΟΤΕ ως προκαταβολή εφάπαξ αποζημίωσης απόλυσης κατά τον Ν 2112/1920, αφήνοντας, κατόπιν αυτού, υπόλοιπο οφειλής 2.392,53 Ευρώ. Το ανωτέρω ποσό πιστώθηκε στον λογαριασμό του ενάγοντος με κωδικό αιτιολογίας 010 ενώ ο κωδικός αιτιολογίας της μισθοδοσίας του ήταν 076, με συνέπεια η εναγόμενη να θεωρήσει ότι το εν λόγω ποσό δεν συναρτάται με μισθοδοσία και να προβεί στον προαναφερόμενο συμψηφισμό του με την απαίτησή της. Όπως αποδείχθηκε από την ακροαματική διαδικασία ο κωδικός αιτιολογίας των ποσών που πιστώνονται σε κάποιο λογαριασμό δεν επιλέγεται αυθαίρετα από τους προστηθέντες της εναγόμενης αλλά από τη φύση και το είδος της κατάθεσης όπως προσδιορίζεται από τον καταθέτη τη δεδομένη στιγμή που προβαίνει στην κατάθεση. Έτσι, στην παρούσα περίπτωση, η κατάθεση του εν λόγω ποσού είχε γίνει από τον εργοδότη του ενάγοντος ΟΤΕ, ο οποίος όμως δεν προσδιόρισε την ακριβή αιτιολογία κατάθεσης, ότι δηλ. πρόκειται για ποσό που αφορά εφάπαξ αποζημίωση, με αποτέλεσμα αυτό να πιστωθεί με διαφορετική αιτιολογία και η εναγόμενη να προβεί στην παρακράτησή του προς μερική απόσβεσή της απαίτησής της. Το ίδιο έπραξε και την 01-07-2013 παρακρατώντας ποσό 180 Ευρώ που είχε κατατεθεί στον λογαριασμό του ενάγοντος επίσης από τον εργοδότη του ΟΤΕ με κωδικό αιτιολογίας και πάλι 010. Ο ενάγων κοινοποίησε στην εναγόμενη την από 24-03-2013 εξώδικη δήλωσή του, αιτούμενος την επιστροφή του ποσού των 8.007,47 Ευρώ, εφόσον αυτό αποτελούσε προκαταβολή αποζημίωσης απόλυσης, η δε εναγόμενη απάντησε ότι για την επιστροφή του εν λόγω ποσού στον ένδικο λογαριασμό, έπρεπε ο ενάγων να υπογράψει αίτηση αύξησης του ορίου overdraft από το ποσό των 1.400 Ευρώ στο ποσό των 1.500 Ευρώ οπότε, δεδομένου ότι το χρεωστικό υπόλοιπο δεν θα υπερέβαινε το νέο όριο, η εναγόμενη

δεν θα δικαιούτο να παρακρατήσει το ανωτέρω ποσό και αυτό θα επέστρεφε στον λογαριασμό του ενάγοντος, πρόταση την οποία ο ενάγων δεν αποδέχθηκε. Στην άρνηση αυτή του ενάγοντος θεμελιώνει η εναγόμενη την προβληθείσα ένστασή της περί συντρέχοντος πταίσματος ισχυριζόμενη ότι εάν ο ενάγων είχε προσέλθει στο κατάστημά της για να υπογράψει τη συγκεκριμένη αίτηση, το αιτούμενο ποσό θα είχε επιστραφεί στον λογαριασμό του. Ωστόσο, η από 14-11-2012 προσωρινή διαταγή δεν απαγόρευε μόνο την αυτόματη παρακράτηση κάθε ποσού από την μισθοδοσία του ενάγοντος αλλά και κάθε πραγματική και νομική μεταβολή της περιουσίας του μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης επί της ασκηθείσας αιτήσεώς του. Επομένως, ακόμα και αν είναι αληθής ο ισχυρισμός της εναγόμενης περί άγνοιάς της για το ότι το ποσό που πιστώθηκε στον ένδικο λογαριασμό του ενάγοντος αφορούσε προκαταβολή εφάπαξ αποζημίωσης, δεν αναιρείται το γεγονός ότι με την ενέργεια της αυτή (της παρακράτησης του εν λόγω ποσού) μετέβαλε, κατά παράβαση της επίδικης προσωρινής διαταγής, την περιουσία του ενάγοντος μειώνοντας αυτή κατά το ανωτέρω ποσό και προκαλώντας του ισόποση με αυτό υλική ζημία. Συνεπώς, η άρνηση του ενάγοντος να υπογράψει την αίτηση αύξησης του ορίου υπερανάληψης, δεν μπορεί να θεμελιώσει την προβληθείσα ένσταση περί συντρέχοντος πταίσματος.

Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, η κρινόμενη αγωγή πρέπει να γίνει δεκτή ως βάσιμη και κατ' ουσίαν και να υποχρεωθεί η εναγόμενη να καταβάλει στην ενάγουσα το συνολικά παρακρατηθέν, κατά παράβαση της επίδικης προσωρινής διαταγής, ποσό των 8.187,47 Ευρώ με τον νόμιμο τόκο από την επομένη της επιδόσεως της αγωγής. Ως προς το αίτημα περί κηρύξεως της απόφασης προσωρινά εκτελεστής, το Δικαστήριο κρίνει ότι συντρέχουν εξαιρετικοί λόγοι που επιβάλλουν την προσωρινή εκτελεστότητα της παρούσας και ότι η καθυστέρηση στην εκτέλεση είναι δυνατόν να προκαλέσει σημαντική ζημία στον ενάγοντα. Γιά τον λόγο αυτό κάνει δεκτό εν μέρει το σχετικό αίτημα για το ποσό των 4.000 Ευρώ. Τέλος, τα δικαστικά έξοδα του ενάγοντος πρέπει να επιβληθούν στην εναγόμενη λόγω της ηττας της (αρθ. 1106, 1191 παρ. 2, 1176 ΚΙ ΙΟΛΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει κατ' αντιμωλία των διαδίκων

Δέχεται την αγωγή

Υποχρεώνει την εναγόμενη να καταβάλει στον ενάγοντα το ποσό των οκτώ χιλιάδων εκατόν ογδόντα επτά Ευρώ και σαράντα επτά λεπτών (8.187,47), με τον νόμιμο τόκο από την επομένη της επιδόσεως της αγωγής μέχρι την εξόφληση
Κηρύσσει την απόφαση προσωρινά εκτελεστή για το ποσό των τεσσάρων χιλιάδων (4.000,00) Ευρώ

Επιβάλλει σε βάρος της εναγομένης τη δικαστική δαπάνη του ενάγοντος, την οποία ορίζει στο ποσό των τριακοσίων πενήντα (350) Ευρώ.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση, απόντων των διαδίκων, στο ακροατήριό του στην Αθήνα στις 10/2 ΜΑΙ. 2010.

Η Ειρηνοδίκης

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Παρατηρήθηκε για τη νόμιμη σήμανση

Η Γραμματέας

Σταυρούλα Κουτρουβίδα

04 ΜΑΙ. 2010
ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Δήμητρα Γεωργίου

ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ ΚΟΥΤΡΟΥΒΙΔΗ